



«Els reis de la terra viuen en palaus sumptuosos i de riquesa enlluernadora.... Jesús en molts sagraris està voltat de pobresa i solitud.

INDULGENCIA: L'Il·lm. Sr. Josep Vila i Martínez, Bisbe d'aquesta Diòcesi, va concedir 50 dies als que devotament llegeixin aquest full, als que facin algún donatiu a favor del Centre Eucarístic i per cada hora que es treballi per l'obra de les esglésies pobres.

El XXXII Congrés Eucarístic

Està a punt d'iniciar les seves tasques aquesta magna Assemblea on es congregaran fidels de tot el món per tal d'exaltar i adorar Jesús Sagramentat. Aquesta vegada serà Buenos Aires, la magnífica capital del Plata, el que servirà de marc a aquesta esplendorosa manifestació de fe que periòdicament i amb èxit sempre progressiu celebra el món catòlic.

Nosaltres ens hi sentim ben particularment lligats amb la capital i amb tot el país de la República Argentina, ja que la seva civilització és filla de la nostra, i la sang que corre en les venes de molts argentins, és sang nostrada. Les llengües que allí es parlaran per part dels molts dels assistents no ens poden pas ésser més familiars car són les de casa. Això farà que la comunicació i la compenetració entre els fills de les nostres latituds i els qui geogràficament són els nostres antípodes esdevingui més perfecta que altres vegades en que la diversitat de raça i de llengua forma una barrera que als homes sotmesos a les limitacions de llur capacitat comprensiva els costa de superar.

Pensant però en cristià, ni la distància, ni aquestes altres diferències que hem esmentat han de constituir ja mai cap obstacle insuperable per a establir la unitat d'aspiracions i la comunió d'afectes davant l'Hòstia Santa, apel·lada precisament *vinculum unitatis*. Tots els qui vagin a Buenos Aires procedents dels indrets més diversos del món, malgrat i no entendre's per causa de la diversitat material que el llenguatge comporta,

es sentiran units, compenetrats al voltant d'un sol i únic objectiu: Déu, Jesús Sagramentat. I tots els qui no hem pogut vèncer la dificultat material de desplaçar-nos en aquelles terres allunyades on es celebrarà el Congrés, també ens podem i devem sentir units amb els que hi siguin al voltant dels mateixos i idèntics objectius. El Déu que allí adoraran és el mateix que ací adorem, i a la mateixa hora que estarà present davant d'ells, hi estarà també davant de nosaltres. El mateix Jesús que ells prendran sacramentat, ocult dins les santes espècies, és el que ací prendran en la Sagrada Comunió les ànimes fidels i devotes que s'acostin a la Sagrada Taula.

Davant d'aquesta realitat que és l'essència de la nostra, totes les altres coses són accidents sense importància. La comunió entre tots els fidels del món, existent ja sempre virtualment, esdevindrà una vegada més plasmada amb tota la seva efectivitat en el Congrés que es va a obrir, si tots som prou conscients i prou amatents per unir-nos en esperit durant aquelles diades, amb els qui a l'altra banda del món s'han congregat per adorar i exaltar Jesús Hòstia.

Importància de la nostra Exposició

No volem pas dir, precisament, que la nostra Exposició tingui importància per l'acurada presentació dels objectes o pel simple fet d'ésser exposats sinó pel que ella representa, això és: un acoblament el més quantiós possible d'ornaments i altres peces destinades al Culte, per a utilitat de les nostres parròquies pobres.

En dir parròquies pobres, abans quasi formulàvem una excepció, però actualment al·ludim a la situació corrent de la gran majoria de les parròquies gironines, per tal com és cosa ben sabuda que estroncada la dotació oficial del culte, totes han quedat a mercè de la generositat dels fidels, i en mants indrets els fidels no ho són gaire de generosos, o bé, prou feina tenen per a subsistir ells. Es doncs un fet cert i ben deplorable, que les necessitats del culte parroquial han augmentat en proporcions insospitades. Un

bon senyal n'és la llista copiosíssima de peticions que el lector podrà veure en altre lloc d'aquest mateix nombre.

D'això n'hem de deduir la importància positiva que actualment té la nostra obra i concretament la nostra Exposició; ja que ella esdevé una aportació a l'Obra pia del Culte i de la Clerecia, la importància de la qual no podrà negar ningú que es captingui de la realitat en el nostre país.

Per això creiem que els mateixos imperatius que mouen les persones benestants i pietoses a cooperar al sosteniment d'aquesta Obra pia que constitueix avui una de les més capdals preocupacions de les autoritats eclesiàstiques espanyoles, són els que han de moure també les ànimes generoses a ajudar la tasca del Centre en ço que fa a preveir les esglésies parroquials de tota cosa necessària per al culte.

Ara ja no es tracta simplement d'assegurar l'èxit d'una associació particular en un dels seus primordials objectius, sinó de garantir la mateixa permanència del culte catòlic en mants indrets.

Així doncs, podem proclamar ben alt perquè tothom ho senti, que no és solament el Centre qui està interessat a que la imminent Exposició d'ornaments sagrats sigui ben copiosa, sinó la Diòcesi tota.

Perquè ha estat privada l'Església de l'auxili que li donava l'Estat no hem pas de comportar que vingui a menys el decòrum de la Casa de Déu. Si així ho permetéssim ens acreditaríem d'una gasiveria i d'una manca de pietat lamentable.

Així doncs, els qui tinguin traça i mans, a treballar, i els que tinguin cabals que no els escatimin, que no els requin: són per Déu. De llur treball i de llurs liberalitats en cobraran el cent per u.

Creixen les demandes

S'han rebut 204 fulls de peticions d'objectes que fan falta per al culte a les Esglésies pobres del nostre Bisbat, la llista del quals posem a continuació perquè se'n facin càrrec els Rnds. Srs. Rectors, Ecònoms i encarregats de Parròquies i vegin que no és possible atendre *del tot* a uns i desatendre els altres. Pensin, però, que — com diguérem en altra ocasió — la Junta del Centre no és una societat liquidadora, sinó que a mesura que vagi actuant i amb l'ajuda de Déu, procurarà, amb el temps, proveir a tothom.

Heus ací la llista:

Albes, 45; Coixins, 4; Amits, 104;

Bosses per al Viàtic en despoblat, 14; Cintes per a cullereta, 12; Corporals, 52; Casulles: 56 blanques, 20 verdes, 10 vermelles, 24 morades, 31 negres. Total 141. Capetes per al Viàtic, 16; Colls rentables per a estola, 114; Cadenetes per a la clau del Sagrari, 23; Sants Crists, 40; Cíngols, 72; Fiadors, 191; Cortinetes de Sagrari, 5; Campanetes, 20; Copons per a Sagrari, 12; Id. per a Viàtic a fora, 3; Cobre copons, 9; Candelers, 202; Capes pluvials: 20 blanques, 22 negres, 2 vermelles, 15 morades, 3 verdes. Custòdies, 1; Calzes, 3; Culleretes per al calze, 21; Cintes per a àmit, 33 parells; Capetes per a bateig, 35, Estoles per a batejar, 38, per al Confessionari, 41; negres, 3; Lavabos, 118; Estovalles d'altar, 24; Missals, 32; Id. de Requiem, 24; Patenes per a la Comunió, 11; Espalmatòries, 20, Pal lies, 14; Purificadors, 202; Roquets, 57; Id. escolà, 33; Sagraris, 5; Sacres, 30 jocs; Vels humerals: 30 blancs, 14 vermells, 1 verd, 3 morats, 2 sense color assenyalat; Vels per a la Creu processional: 12 blancs, 5 vermells, 4 morats, 5 negres, 4 verds; Canadelles, 32; Salpassers, 3; Crismeres, 7; Dalmàtiques negres, 2; Roba per a un frontal; Retalls de diferents colors per a adobs; Una punta per a alba; Domàs per revestir un Sagrari.

Noticiari de l'Exposició

S'ha rebut d'una animeta que no compta amb grans cabals, però sí, amb molt d'amor a l'Eucaristia i a l'Obra del Centre, un vas purificador molt bonic. Déu li ho pagui!

Es recomana eficaçment a les

Juntes Delegades que tinguin la bondat de remetre els objectes que tinguin i que vulguin que figurin a la propera Exposició per tot el dia 15 d'octubre a fi de que pugui ésser convenientment ordenat i col·locat.

S'han rebut fora de temps unes quantes peticions — gràcies a Déu cada any van essent menys—. Que no es queixin els causants si no se'ls pot atendre degudament.

Per bé que moltes sòcies han aprofitat les vacances d'estiu per a treballar, seran molts els objectes demanats que no podran donar-se; és per això que cridem una vegada més l'atenció a les ànimes piadoses perquè vulguin ajudar-nos en una Obra tan plaent a Déu N. S. i de tan profit per a les nostres ànimes. Preguem a totes les associades que tinguin treball per acabar que en vulguin fer lliurament abans del dia 15 d'aquest mes d'octubre.

Cibori o Baldaquí

Els fidels que són observadors, hauran notat que en les esglésies antigues i en les modernes on les prescripcions de la litúrgia són observades amb la major fidelitat, l'Altar major està cobricelat per una mena de dosser o tàlem de les més variades formes, sostingut generalment per quatre columnes. I hom anomena, aquesta part de l'Altar major, Baldaquí o Cibori. L'exemple més fàcil d'observar entre nosaltres, és el de la nostra Catedral, on el Baldaquí és magnífic, una veritable joia d'orfebreria. També hom pot recordar fàcilment el que hi ha a la basílica de Santa Maria de Ripoll, i els qui hagin viatjat una mica recordaran haver-ne vist a moltes esglésies, sobre tot si han estat a Roma, on totes les grans basíliques en tenen.

A algú xocarà que al baldaquí se l'anomeni també Cibori. Balda-

quí és comprensible perquè en llatí vol dir tàlem, i efectivament té aquesta forma. Però cibori evoca més aviat el pixis o copó on es guarden les Sagrades Formes. Doncs bé, d'ací prové la denominació. Antigament, la Sagrada Eucaristia era reservada, no en sagraris com els d'ara, sinó en estoigs o capsetes que penjaven de la coberta o baldaquí i queien damunt el centre de l'altar. Ben sovint aquests estoigs que eren d'algun metall preciós, tenien la forma d'un colom, i a dins hi havia guardada la Sagrada Eucaristia. D'ací prové que el baldaquí que cobricelava el menjar celestial de les ànimes s'anomenés també Cibori.

La litúrgia grega conserva encara una reminiscència d'això, i els sagraris de les seves esglésies prenen sovint la forma d'un temple, de la cúpula del qual penja el colom eucarístic.

Es clar que aquesta manera de guardar la Sagrada Eucaristia no permetia tenir a la reserva gaires Sagrades Formes, però és que segons les pràctiques antigues, que l'Església grega també conserva, els fidels combregaven tots durant la missa, i prenien les hòsties que durant aquesta eren consagrades. Així doncs, al Cibori només calia conservar algunes partícules per al Viàtic dels malalts, i es comprèn que amb poques n'hi hagués prou.

Indulgències

Dies en què es podrà guanyar indulgència durant el present trimestre: Snt. Francesc d'Assís, 4 d'octubre; Sta. Teresa de Jesús, dia 15; Tots els Sants, 1 de novembre; Commemoració dels Fidels difunts, dia 2; Snt. Estanislau de Kostka, dia 13; Snt. Francesc Xavier, 3 de desembre; Concepció Immaculada de Maria, dia 8; Snt. Joan Apostol i Evangalista, dia 27 i, per fi l'extraordinària del dia de Nadal.

Masó, imp. — Girona